

Arrest

nr. 324 642 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X,
2. X,

handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2024 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Je verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, geboren te Benin City. Je bent nog minderjarig. Je bent van Edo origine. Jouw moeder had een relatie met jouw vader, S.I.E., maar zij waren niet gehuwd. Je verliet Nigeria samen met jouw moeder in december 2016.

Jouw moeder was op dat moment zwanger. Je reisde samen met jouw moeder via Libië naar Italië en vervolgens naar Duitsland. In Duitsland diende jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming in

op 30 maart 2017, dat ook in jouw hoofde gold. Jouw broer, C.E., werd er geboren. De vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming werden jullie geweigerd en jullie verlieten Duitsland en kwamen naar België in maart 2019. Op 08 oktober 2020 diende jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming in in België (CGVS-kenmerk [...]), dat opnieuw ook in jouw hoofde gold.

Op [...] januari 2020 was zij bevallen van jouw zus Eh.A.J.. De relatie tussen jouw ouders was intussen beëindigd. Op 06 oktober 2021 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jouw moeder ging in beroep tegen deze beslissing maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde het oordeel van het Commissariaat-generaal op 26 september 2022.

Op 03 maart 2023 diende jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming in in hoofde van jouw zus (CGVS-kenmerk [...]). Dit verzoek werd op 25 juli 2023 niet-ontvankelijk verklaard. Jouw moeder ging in beroep tegen deze beslissing maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp dit beroep op 05 juli 2024.

Op 22 juli 2024 diende jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming in in jouw hoofde. Ook in eigen hoofde diende zij een volgend verzoek tot internationale bescherming in België (CGVS-kenmerk [...]/Z). Er werd ADHD bij jou vastgesteld. In jouw verzoek verklaar je dat het gevaarlijk is in Nigeria omdat mensen er sterven van de honger. Ook stel je dat je jouw medicatie voor ADHD niet zou kunnen verkrijgen omdat ze die daar niet hebben. Jouw moeder verwijst verder naar het feit dat jij ADHD hebt en daar in Nigeria geen begeleiding voor voor handen is. Zij stelt eveneens dat zij de financiële middelen niet heeft om jouw medicatie of de nodige begeleiding te voorzien. Zonder behandeling zou jij je niet goed gedragen en daardoor als mentaal ziek worden beschouwd en uitgesloten. Jouw moeder verwijst eveneens naar het feit dat jij buiten het huwelijk geboren bent en ook om die reden uitgesloten zou worden in de gemeenschap. Daarnaast stelt zij dat jouw vader zich aansloot bij een cult en dat zijn problemen daardoor op jou zouden kunnen worden afgewenteld.

Ter ondersteuning van jouw asielaanvraag legt jouw moeder een kopie van jouw paspoort neer en medische documenten omtrent jouw ADHD.

De notities van het persoonlijk onderhoud werden jou bezorgd op 22 oktober 2024.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald trad jouw moeder op als jouw voogd die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de opmerkingen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die

jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek. Er wordt in jouw verzoek opnieuw verwezen naar het feit dat jij in Nigeria als bastaard zou worden behandeld omdat je buiten het huwelijk geboren bent. Dit werd in een eerdere beoordeling door het Commissariaat-generaal niet als zwaarwichtig genoeg bevonden om te spreken van een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beoordeling door het Commissariaat-generaal. **Ook in jouw huidige verzoek blijkt uit de verklaringen van zowel jou als van jouw moeder niet dat jij verworpen wordt door jouw familie in Nigeria.** Zelf verklaar je dat het goed was om bij jouw grootouders te wonen, dat zij oké waren en dat je met hen kon praten en dingen doen. Je verklaart dat er geen ruzie was (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.7). Wanneer jouw moeder wordt gevraagd naar de relatie tussen jou en de familie van jouw moeder, verwijst zij enkel naar het feit dat er geen band is aangezien je al op jonge leeftijd vertrok (NPO p.15). Daarmee geeft zij allerminst aan dat de relatie met jouw familie problematisch was. Bovendien staat jouw moeder in wekelijks contact met haar familie in Nigeria en blijkt uit dit contact dat zij zich bekommeren om jou en jouw broer en zus. Ze vragen hoe het gaat, zijn bezorgd als er problemen zijn en zijn dankbaar dat jullie hulp kunnen krijgen (NPO p.13 en p.15). Jouw moeder verklaart eveneens dat jouw grootmoeder jullie steeds heeft gesteund (NPO p.15). **Derhalve worden er geen elementen aangebracht die wijzen voor een vrees voor vervolging en een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.**

Waar jouw moeder verwijst naar jouw ADHD is dit evenmin een element dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt of die aanleiding kan geven tot internationale bescherming. Vooreerst betreft het een voornamelijk medische aandoening. Er dient dan ook te worden gewezen op het feit dat de door jouw moeder ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen. **Waar jouw moeder verklaart dat zij jouw behandeling niet zou kunnen voorzien haalt zij daar enkel economische redenen voor aan.** Zij haalt geen andere redenen aan dan financiële waardoor zij niet de nodige medicatie of begeleiding zou kunnen verkrijgen. Zij verklaart niet de financiële middelen heeft om jou in Nigeria te helpen of om naar een oplossing te zoeken (NPO p.13). **Waar jouw moeder eveneens aanhaalt dat jij zal verworpen worden omwille van jouw aandoening en dat men zou denken dat je mentale problemen hebt (NPO p.13), weet zij niet aan te tonen dat dit een dergelijke gevolgen zou hebben dat dit beschouwd kan worden als vervolging of als ernstige schade.** Zij verwijst naar het feit dat ze jou niet zullen toelaten op school vanwege jouw gedrag, maar dit betreft een louter hypothetische verklaring (NPO p.14). Daarnaast blijkt uit haar verklaringen niet dat jullie geen steun zouden kunnen vinden binnen de familie. Jouw moeder verklaart dat ze het jouw grootmoeder heeft verteld en dat zij deze aandoening niet begrijpt maar blij is dat jullie de nodige hulp krijgen (NPO p.15). Hieruit blijkt dat zij bereid is jullie bij te staan en toont niet aan dat jij door de volledige gemeenschap zou verworpen worden. Zodoende zijn de elementen die zij aanhaalt niet voldoende om een afzonderlijk verzoek te rechtvaardigen. Het betreft geen behandeling die kan beschouwd worden als een ernstige bedreiging van jouw vrijheid, leven of fysieke integriteit. Commentaar en discriminatie, ofschoon moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Om tot toekenning van internationale bescherming te leiden, moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in de regio ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of kan beschermen.

Waar jij zelf verwijst naar de honger in Nigeria houdt dit geen vrees voor vervolging in die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Ook hier dient gewezen op het feit dat dit een motief betreft vreemd aan de Conventie van Genève.

Dit houdt namelijk geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Tot slot verklaart jouw moeder dat zij vreest dat jij gevolgen zou kennen omdat jouw vader zich aansloot bij een traditionele cult.

Zij kon echter de gevolgen in jouw hoofde niet aannemelijk maken zodat dit een afzonderlijk verzoek zou rechtvaardigen. Vooreerst bracht jouw moeder deze vrees niet spontaan ter sprake wanneer gevraagd naar de problemen die jij zou kennen bij een terugkeer naar Nigeria. Het is pas wanneer het Commissariaat-generaal hier proactief naar vraagt aangezien zij dit voor de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde dat zij deze vrees aanhaalt. Dit wijst er reeds op dat dit geen element betreft dat zodoende zwaarwichtig is dat dit een afzonderlijk verzoek zou rechtvaardigen. **Daarnaast weet zij geen concrete gevolgen in jouw hoofde aan te duiden.** Vooreerst is er al vier jaar geen enkel contact met jouw vader en weten jullie zelfs niet waar hij momenteel verblijft (NPO p.12). Zodoende kan niet worden ingezien hoe het feit dat hij zich bij een cult zou hebben aangesloten enige gevolgen kan hebben voor jou. Jouw moeder verklaart dat jouw vader zijn problemen op jou zou kunnen afwentelen, maar dit betreft louter hypothetische verklaringen aangezien jullie allerminst op de hoogte zijn van mogelijke problemen die jouw vader zou kennen of veroorzaken. Jouw moeder verklaart uiterst algemeen dat het af hangt van de situatie en da vanalles kan gebeuren (NPO p.16). Dergelijke vage en hypothetische verklaringen kunnen dan ook allerminst een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in

de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Waar je een kopie van jouw paspoort en medische documenten die aantonen dat jij ADHD hebt, betreffen dit geen elementen die in bovenstaande in twijfel worden getrokken. Zodoende kan een bevestiging van deze elementen de beoordeling terzake niet in een ander daglicht stellen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd je de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 22 oktober 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Het Commissariaat-generaal wijst de staatssecretaris op het feit dat ook in hoofde van jouw moeder (CGVSkenmerk [...]) en jouw zus (CGVS-kenmerk [...]) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van hun verzoek werd genomen.

2. Verzoekschrift en nota

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de navolgende schendingen:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“vluchtelingenconventie”)

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de redelijke termijneis, het motiveringsplicht”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“1. Door de verzoekende partij werd op 22 juli 2024 een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

Door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd het verzoek tot internationale bescherming afgewezen als niet-ontvankelijk op 19 november 2024, nadat het dossier reeds werd overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 augustus 2024 aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Deze beslissing is gebaseerd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden (artikel 57/6, § 3, derde lid Vreemdelingenwet).

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot nietontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming werd genomen in strijd met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, § 3, derde lid Vreemdelingenwet.

2. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, kort. Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd. De verzoekende partij verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

[...]

Door echter alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

3. Bovenvermelde verplichting dient samen te worden gelezen met de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

[...]

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor wordt de verzoekende partij niet in kennis gesteld van de redenen waarom de wettelijke termijn niet kon worden gerespecteerd en dient te worden aangenomen dat er geen redenen zijn waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

4. In navolging van bovenstaande kritiek, is de verzoekende partij het niet eens met het inhoudelijk oordeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing.

De grondslag voor de bestreden beslissing vormt artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt als volgt: [...]

Door de verzoekende partij wordt betwist dat in casu op een rechtmatige wijze toepassing werd gemaakt van deze bepaling.

5. Door de verzoekende partij wordt vooreerst opgemerkt dat de feitelijke situatie van de minderjarige E.P. en de feitelijke situatie van de alleenstaande moeder van de minderjarige met elkaar in verband staan. Door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt vervolgens evenwel onvoldoende rekening gehouden met de specifieke, kwetsbare (precaire) situatie van de minderjarige E.P., op basis van zijn huidige situatie.

De aangehaalde elementen door verzoeker overlappen dus geenszins volledig met de aangehaalde elementen door de moeder van de minderjarige P..

6. De minderjarige behoort tot een gezin met een alleenstaande moeder (mevrouw J.M.I., geboren op [...] 1990 te Benin City, hebbende de nationaliteit van Nigeria, RR: [...]) met drie minderjarige kinderen. Zij zijn allen samenwonend in een collectief opvangcentrum van Ronse. De alleenstaande moeder draagt als enige de zorg over verzoeker en haar twee andere minderjarige kinderen.

De moeder van de minderjarige diende haar land van herkomst (Nigeria) te ontvluchten, samen met haar broer P. in december van het jaar 2016. Sindsdien keerde zij niet meer terug naar Nigeria. De moeder E.P. was in Nigeria reeds het slachtoffer van een besnijdenis. Zij onderging een besnijdenis type 2.

De minderjarige verblijft in België bij zijn alleenstaande moeder. Hij verbleef voorheen slechts zeer kortstondig in Nigeria. De vader van de minderjarige P. draagt geen zorg of verantwoordelijkheid voor hem. Zijn moeder is de enige zorgfiguur.

De minderjarige is derhalve een jonge, minderjarige jongen met onbestaande contacten in Nigeria. Hij is afhankelijk van zijn familie om te voorzien in zijn basisbehoeften. Hij verblijft bij hen in een collectief opvangcentrum van Fedasil in Ronse. Hij heeft tevens bijzonder noden omwille van de ADHD die bij verzoeker werd vastgesteld. Dit maakt dat verzoeker een kwetsbaar profiel heeft.

Verzoeker wijst er in het bijzonder op dat zij bij een terugkeer naar Nigeria dreigt terecht in een uiterst precaire situatie. Hij bevindt zich bovendien in een erg zwakke (kwetsbare) situatie, zowel op sociaal als economisch vlak. Hij is vervreemd geraakt van de samenleving in Nigeria. De minderjarige heeft een erg westerse levensstijl ontwikkeld doorheen zijn langdurig verblijf in België.

Verzoeker was voor zijn vertrek uit Nigeria (het land waar hij slechts 2 jaar verbleef na zijn geboorte) niet gevormd naar de Nigeriaanse gebruiken, waarden en normen en hij maakte zijn verdere adolescentie – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – door buiten Nigeria en in België. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor verzoeker zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Uit de stukken uit het dossier en de verklaringen van verzoeker blijkt dat significante personen in zijn leven hier in België zijn waarden en visies hebben beïnvloed en deze verder hebben ontwikkeld. Verzoeker verblijft ondertussen bijna 5,5 jaar in België, nadat hij bijna 8 jaar geleden (in december 2016) uit Nigeria vertrok (een land waaraan hij geen herinneringen heeft overgehouden). De bijgebrachte documenten geven dan ook blijk van een goede integratie van verzoeker in de Belgische samenleving.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker sinds zijn aankomst in België is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvatting werd geconfronteerd. Er kan dan ook minstens worden aangenomen dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, vrije tijd en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop zij zich gedraagt, wat het risico, dat zij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Verzoeker heeft zich hierdoor een levensstijl eigen gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Nigeria, minstens wordt verzoeker als een “westerling” beschouwd door zijn persoonlijke achtergrond bij een terugkeer naar Nigeria.

Verzoeker heeft door zijn jarenlange afwezigheid uit Nigeria geen ervaring of kennis meer over hoe zij zich dient te gedragen in deze (sterk veranderde) samenleving.

De vrees van verzoeker is daarnaast gericht op zijn langdurig verblijf in Europa, waardoor hij geacht wordt een zekere welstand tot stand te hebben gebracht (of minstens zijn familie) en hij een levensstijl heeft eigen gemaakt die afwijkt van de heersende cultuur in Nigeria.

Al deze elementen vormen de vrees die verzoeker eveneens heeft bij een terugkeer naar Nigeria. Dit betreft een persoonlijke vrees.

Bovendien wijst verzoeker er tevens op dat ook socio-economische overwegingen (zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven) relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling (vgl. artikel 3 EVRM).

Dit is het geval wanneer de verzoeker buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om terecht zal komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften (zoals voedsel, hygiëne en huisvesting), waardoor hij in een toestand van achterstelling terecht zal komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 282-284; EHRM 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh / Nederland, § 137; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254).

7. De minderjarige verblijft in België bij zijn alleenstaande moeder. Hij verbleef voorheen slechts zeer kortstondig in Nigeria. De vader van de minderjarige P. draagt geen zorg of verantwoordelijkheid voor hem.

Zijn moeder is de enige zorgfiguur. Hoewel de vader van verzoeker zijn vaderschapsrol niet opneemt, sloot hij zich wel aan bij een traditionele cult. Door de familiale band tussen beide, speelt dit voor verzoeker weldegelijk een rol van betekenis bij een terugkeer naar Nigeria. De moeder van de minderjarige kon hiervoor weinig vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud doordat er geen contact is met de vader. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de vrees voor de gevolgen van verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria. Zelfs indien de gevolgen voor de minderjarige P. onzeker zijn, doet dit geen afbreuk aan het bestaan van deze angst bij een terugkeer.

8. Hieruit blijkt hieruit dat de situatie van de minderjarige verschillend is ten aanzien van de eerder genomen beslissing over het verzoek tot internationale bescherming van de alleenstaande moeder van de minderjarige.

De aangehaalde (nieuwe) feiten rechtvaardigen een apart verzoek tot internationale bescherming.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet, de rechtsgrondslag van de bestreden beslissing waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming slechts niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen werd hierom geschonden.”

2.2. Ter zitting legt verzoekers advocaat een aanvullende nota neer die betrekking heeft op verzoeksters moeder; het dossier van verzoeksters moeder is gekend onder rolnummer 328 151 bij de Raad en werd op dezelfde zitting behandeld als voorliggend verzoekschrift. Deze nota betreft een “Attest van melding” bij de

PZ Ronse van 17 februari 2025. Deze melding werd gedaan door verzoekers moeder naar aanleiding van bedreigingen door de ex-partner E.S. ten aanzien van verzoekers moeder; *in casu* betreft het de bedreiging van verspreiding van een naaktvideo.

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en aangeeft waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient erop gewezen dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal – en de Raad – in deze beperkt is tot de beoordeling of verzoeker in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

5. De moeder van verzoeker heeft op 8 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming ingediend in België, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige werd ingediend.

De commissaris-generaal nam in het kader van dit verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers moeder tekende beroep aan tegen deze beslissing, waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing op 26 september 2022 bevestigde (RvV nr. 277 848 van 26 september 2022). Verzoekers moeder tekende geen cassatieberoep aan tegen de voormelde beslissing.

Bijgevolg is de beslissing in het kader van dit beschermingsverzoek definitief (*cf.* artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet).

6. Verzoeker voert aan dat de beslissingstermijn van vijftien dagen voorzien in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd door de commissaris-generaal, waardoor deze volgens hem niet meer over de mogelijkheid zou hebben beschikt om zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te beschouwen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de voormelde wet.

De Raad wijst er in dit verband op dat de in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van vijftien werkdagen, die begint te rekenen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan verweerder, een termijn van orde betreft en – in

tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

Verzoeker beroept zich dan ook niet nuttig op de schending van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel of de schending van de formele motiveringsplicht.

7. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn kwetsbaar profiel. Hij stelt dat hij minderjarig is, behoort tot een gezin met een alleenstaande moeder en ADHD heeft. Hij geeft verder aan dat hij geen contact heeft met personen in Nigeria, dat hij vervreemd is van de samenleving in Nigeria en dat hij een erg westerse levensstijl ontwikkeld heeft doorheen zijn langdurig verblijf in België. Daarnaast wijst verzoeker erop dat ook socio-economische overwegingen (zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven) relevant zijn. Tot slot stelt verzoeker dat zijn vader, hoewel hij zijn vaderschapsrol niet opneemt, is aangesloten bij een traditionele cult en dat verzoeker bij terugkeer vreest voor de gevolgen ten gevolge van zijn familiale band met zijn vader.

Na analyse van de elementen in het dossier stelt de Raad dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen:

7.1. De Raad stelt vooreerst vast dat het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker deels berust op elementen die zijn moeder in haar verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op goede gronden:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaatgeneraal en de opmerkingen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek. Er wordt in jouw verzoek opnieuw verwezen naar het feit dat jij in Nigeria als bastaard zou worden behandeld omdat je buiten het huwelijk geboren bent. Dit werd in een eerdere beoordeling door het Commissariaat-generaal niet als zwaarwichtig genoeg bevonden om te spreken van een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beoordeling door het Commissariaat-generaal. Ook in jouw huidige verzoek blijkt uit de verklaringen van zowel jou als van jouw moeder niet dat jij verworpen wordt door jouw familie in Nigeria. Zelf verklaar je dat het goed was om bij jouw grootouders te wonen, dat zij oké waren en dat je met hen kon praten en dingen doen. Je verklaart dat er geen ruzie was (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.7). Wanneer jouw moeder wordt gevraagd naar de relatie tussen jou en de familie van jouw moeder, verwijst zij enkel naar het feit dat er geen band is aangezien je al op jonge leeftijd vertrok (NPO p.15). Daarmee geeft zij allerminst aan dat de relatie met jouw familie problematisch was. Bovendien staat jouw moeder in wekelijks contact met haar familie in Nigeria en blijkt uit dit contact dat zij zich bekommeren om jou en jouw broer en zus. Ze vragen hoe het gaat, zijn bezorgd als er problemen zijn en zijn dankbaar dat jullie hulp kunnen krijgen (NPO p.13 en p.15). Jouw moeder verklaart eveneens dat jouw grootmoeder jullie steeds heeft gesteund (NPO p.15). Derhalve worden er geen elementen aangebracht die wijzen voor een vrees voor vervolging en een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.”

Door louter te volharden in deze reeds beoordeelde vrees brengt verzoeker geen eigen elementen aan die een apart verzoek rechtvaardigen.

7.2. Inzake het gegeven dat verzoeker ADHD heeft, motiveert de bestreden beslissing terecht en pertinent:

“Waar jouw moeder verwijst naar jouw ADHD is dit evenmin een element dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt of die aanleiding kan geven tot internationale bescherming. Vooreerst betreft het een voornamelijk medische aandoening. Er dient dan ook te worden gewezen op het feit dat de door jouw moeder ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen. Waar jouw moeder verklaart dat zij jouw behandeling niet zou kunnen voorzien haalt zij daar enkel economische redenen voor aan. Zij haalt geen andere redenen aan dan financiële waardoor zij niet de nodige medicatie of begeleiding zou kunnen verkrijgen. Zij verklaart niet de financiële middelen heeft om jou in Nigeria te helpen of om naar een oplossing te zoeken (NPO p.13). Waar jouw moeder eveneens aanhaalt dat jij zal verworpen worden omwille van jouw aandoening en dat men zou denken dat je mentale problemen hebt (NPO p.13), weet

zij niet aan te tonen dat dit een dergelijke gevolgen zou hebben dat dit beschouwd kan worden als vervolging of als ernstige schade. Zij verwijst naar het feit dat ze jou niet zullen toelaten op school vanwege jouw gedrag, maar dit betreft een louter hypothetische verklaring (NPO p.14). Daarnaast blijkt uit haar verklaringen niet dat jullie geen steun zouden kunnen vinden binnen de familie. Jouw moeder verklaart dat ze het jouw grootmoeder heeft verteld en dat zij deze aandoening niet begrijpt maar blij is dat jullie de nodige hulp krijgen (NPO p.15). Hieruit blijkt dat zij bereid is jullie bij te staan en toont niet aan dat jij door de volledige gemeenschap zou verworpen worden. Zodoende zijn de elementen die zij aanhaalt niet voldoende om een afzonderlijk verzoek te rechtvaardigen. Het betreft geen behandeling die kan beschouwd worden als een ernstige bedreiging van jouw vrijheid, leven of fysieke integriteit. Commentaar en discriminatie, ofschoon moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Om tot toekenning van internationale bescherming te leiden, moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in de regio ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of kan beschermen.”

Uit de voorstaande motivering blijkt dat verzoekers ADHD en de hiermee gepaard gaande kwetsbaarheid uitvoerig in acht genomen zijn bij de beoordeling van onderhavig verzoek.

7.3. Zo verzoeker in het verzoekschrift wijst op de relevantie van socio-economische overwegingen in het geval waarbij de omstandigheden van een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een onmenselijke en vernederende behandeling, toont hij geenszins *in concreto* aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zijn moeder, gelet op haar profiel (hoog opgeleid en werkervaring als secretaresse en leerkracht, zie arrest nr. 277 848 van 26 september 2022 in hoofd van verzoekers moeder), niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

De bestreden beslissing motiveert bovendien:

“Waar jij zelf verwijst naar de honger in Nigeria houdt dit geen vrees voor vervolging in die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Ook hier dient gewezen op het feit dat dit een motief betreft vreemd aan de Conventie van Genève. Dit houdt namelijk geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.”

7.4. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn vrees voor vervolging omwille van zijn vaders betrokkenheid bij een cult in Nigeria, maar voert geen enkel concreet argument aan ter weerlegging van de terechte en draagkrachtige motivering in de bestreden beslissing dienaangaande.

De bestreden beslissing motiveert:

“Tot slot verklaart jouw moeder dat zij vreest dat jij gevolgen zou kennen omdat jouw vader zich aansloot bij een traditionele cult. Zij kon echter de gevolgen in jouw hoofde niet aannemelijk maken zodat dit een afzonderlijk verzoek zou rechtvaardigen. Vooreerst bracht jouw moeder deze vrees niet spontaan ter sprake wanneer gevraagd naar de problemen die jij zou kennen bij een terugkeer naar Nigeria. Het is pas wanneer het Commissariaat-generaal hier proactief naar vraagt aangezien zij dit voor de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde dat zij deze vrees aanhaalt. Dit wijst er reeds op dat dit geen element betreft dat zodoende zwaarwichtig is dat dit een afzonderlijk verzoek zou rechtvaardigen. Daarnaast weet zij geen concrete gevolgen in jouw hoofde aan te duiden. Vooreerst is er al vier jaar geen enkel contact met jouw vader en weten jullie zelfs niet waar hij momenteel verblijft (NPO p.12). Zodoende kan niet worden ingezien hoe het feit dat hij zich bij een cult zou hebben aangesloten enige gevolgen kan hebben voor jou. Jouw moeder verklaart dat jouw vader zijn problemen op jou zou kunnen afwentelen, maar dit betreft louter hypothetische verklaringen aangezien jullie allerminst op de hoogte zijn van mogelijke problemen die jouw vader zou kennen of veroorzaken. Jouw moeder verklaart uiterst algemeen dat het af hangt van de situatie en da vanalles kan gebeuren (NPO p.16). Dergelijke vage en hypothetische verklaringen kunnen dan ook allerminst een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.”

7.5. Verzoeker concretiseert voorts op generlei wijze hoe zijn verblijf en integratie in België en afwezigheid uit Nigeria een risico op persoonsgerichte vervolging of op het lijden van ernstige schade voor hem zou inhouden in geval van terugkeer naar Nigeria. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Verzoeker duidt geenszins aan wie hij zou dienen te vrezen in geval van terugkeer naar Nigeria.

Bovendien dient benadrukt dat verzoekers moeder wekelijks in contact staat met haar familie in Nigeria en dat hieruit blijkt dat verzoekers Nigeriaanse familie zich bekommert om verzoeker en zijn broer en zus (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 15). Hieruit volgt dat verzoeker bij terugkeer naar Nigeria kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk.

7.6. Ter zitting werd ook een aanvullende nota bijgebracht in hoofde van verzoekers moeder en deze bevat een "*Attest van melding*" bij de PZ Ronse van 17 februari 2025. Deze melding werd gedaan door verzoekers moeder - gekend onder rolnummer 328 151 bij de Raad en behandeld op dezelfde zitting als voorliggend verzoekschrift - naar aanleiding van bedreigingen door de ex-partner E.S. ten aanzien van verzoekers moeder; *in casu* betreft het de bedreiging van verspreiding van een naaktvideo.

Dit "*Attest van melding*" heeft betrekking op de persoonlijke situatie van verzoekers moeder en er wordt op geen enkele wijze een nadere duiding gegeven hoe en op welke wijze dit stuk voor de persoon van verzoeker een bedreiging van vervolging of ernstige schade zou kunnen uitmaken. Het "*Attest van melding*" dat werd neergelegd kan bijgevolg evenmin aangenomen worden als nieuw element.

7.7. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de niet-betwiste en omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

7.8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (paspoort; medische documenten) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS